

A rászorulóknak tüzelőre és élelemre van szükségük

A rászorulóknak tüzelőre és élelemre van szükségük

– Fedél nélküli hajléktalan nincs a községünkben – Jól működik a Falugondnoki szolgálat –

A magyarkanizsai községben hivatalosan egyetlen hajléktalant sem tartanak nyilván, ezért téli melegedőt vagy befogadóállomást sem kellett létrehozni. A szinte mindenre kiterjedő szociális ellátás jól működik, az esetlegesen fedél, de inkább tüzelő vagy élelem nélkül maradt, főleg idős és magányos emberekről az önkormányzat és a Községi Szociális Központ közösen gondoskodik, de persze besegítenek az emberbaráti szervezetek, mint a Vöröskereszt, a Caritas és más jótékonykodó civil szervezetek is.

Az önkormányzat és a Szociális Központ a helyi közösségek bevonásával január 5-én kezdte meg azoknak a legsúlyosabb szociális helyzetben lévő polgároknak az összeírását, akik ugyan nem hajléktalanok, de a nagy hidegben nincs élelmük, nincs tüzelőjük.

– Nagyon sok olyan idős ember van, aki mozgásában korlátozott, ezért a házi ápolóink hetente 2-3 alkalommal megjelennek náluk és ilyenkor több napra bekészítik nekik a tűzrevalót, hogy ezeknek az idős embereknek ne kelljen télvíz idején kimenni, veszélyeztetni azt, hogy esetleg elcsúszzanak, eleszenek és valamijük eltörjön – mondta el **Szarapka Ede**, a Községi Tanács szociális ügyekkel és helyi közösségi önkormányzatokkal megbízott tagja.

A legnehezebb helyzetben lévő embereknek a Községi Szociális Központ egy korábban megkötött szerződés értelmében fel tudja ajánlani az óbecsei befogadó központban való ideiglenes, 15 napig tartó elhelyezést. Ez idő alatt az illetékesek megpróbálnak végső megoldást találni a központban elhelyezett polgár itthoni ellátására. Amennyiben a rászorult személy nem fogadja el a felkínált elhelyezési lehetőséget, a továbbiakig a Caritas és a Falugondnoki szolgálat gondoskodik róla vagy saját beleegyezésével a legközelebbi Idősek otthonába kerül.

– A decemberben jegyzett nagy hidegek idején központunk fokozottan odafigyelt az egyedül élő, idős emberekre, talán részben ennek is köszönhető, hogy a község területén eddig nem jegyeztünk fagyás miatti halálesetet. Szerencsére mindig időben sikerült intézkednünk. A múlt év végén az önkormányzat segítségével 100, többnyire idős személynek biztosítottunk eszközöket tűzifa illetve más anyag vásárlására tüzelés céljából. Ezt megtettük az idén is, természetesen együttműködve más intézményekkel, és egyszeri segéllyel is próbáljuk ezeket a személyeket támogatni – hallottuk **Barát Klajjić Tímeától**, a Községi Szociális Központ igazgatójától.

A segítségnyújtásból a Falugondnoki szolgálat is kiveszi részét, amelynek megbízottjai a Caritas képviselőjével végzik áldozatos munkájukat. A községben 10 alkalmazott látja el a falugondnoki, házi ápolási teendőket. A megbízottak heti rendszerességgel látogatják a nehéz szociális helyzetben, gyakran egyedül, rossz egészségi állapotban, a települések peremterületein vagy a tanyavilágban élő, többségében idős embereket. A szolgálat a magyarkanizsai önkormányzat támogatásával 2011 őszén kezdte működését. Három év alatt a házi ápolási szolgálat teljes mértékben igazolta létjogosultságát. Működésére télen, a nagy hidegek idején még nagyobb szükség van.

– A községben működő házi ápoló hálózat, amely elsősorban a tanyavilágra van kiterjesztve, nagyon jól működik. Általa nagyon sok információt kapunk azokról az idős, leginkább egyedül élő emberekről, akik esetleg ilyen zord télidőben bajba tudnának jutni – nyilatkozta **Szarapka Ede**.

A kispiai **Bagi Szabolcs** már több éve végzi a falugondnoki munkát. Esőben, sárban, hóban, szélben is meglátogatja a hozzá beosztottakat és mindent elvégez, amire védenecinek szükségük van.

– Orvosságok beszerzése, kiírása, számlák befizetése, bevásárlás, és minden, amire ezeknek az embereknek szükségük van, a feladataim közé tartozik. Megkérdezem őket és a következő alkalommal elhozom, amit kértek. Ház környéki munkák, favágás, tetőtakarítás, csatornapucolás is előfordul olykor.

Annak idején Szabolcs első útja **Seres Gizike** nénihez vezetett. A nyolcvanon felüli néni és öt évvel idősebb férje, **Feri** bácsi, Kispia legidősebb házaspárja, 1952. november 12-én volt az esküvőjük. A Caritas ifjú aktivistáját az évek során nagyon megszerették, hisz mindent megtesz értük, bármire is kériük.

– Bent nekem a házban takarít, porszívózik, ablakot pucol, mindent elvégez, ami előadja magát. Még a ruhákat is összehajtogatja és a szekrénybe rakja – mondja lelkesen az életvidám Gizike néni.

Sereséknek semmilyen jövedelmük nincs. Apránként eladott földcséjükből és mások, így a Caritas, elsősorban pedig Szabadkán élő lányuk segítségével élnek. Nehéz, megpróbáltatásokkal teli élet van mögöttük. Nagyon megérdemlik a törődést, mint azok az idős emberek is, akik életük alkonyára magukra maradtak és nem képesek már elvégezni a ház körüli munkát, pénzük meg nincs, hogy valakit felfogadjanak.

Még egy fontos dolog, amiről nem szabad megfeledkeznünk: a segítő szervezetek mellett fontos szerep hárul ránk, a lakosságra is, hiszen az esetenként előforduló, kirívó esetekről is elsősorban polgári bejelentések révén szerez tudomást a Községi Szociális Központ, olyankor viszont már sürgősen intézkedni kell.

Bödő Sándor

Fotók: Kanyó Dániel